

gritat del disc protector abans de tornar a fer els mesuraments.

En el cas d'assaigs comparatius, s'ha de fer constar en el butlletí de mesures, a l'epígraf observacions, el valor de la pressió registrada del tret d'escalfament.

3.5 Simultàniament al mesurament de la pressió, s'ha de mesurar la velocitat restant del projectil a una distància de 2,5 m de la boca del canó. S'ha de fer el càlcul del valor mitjà, màxim, mínim i la desviació tipus.

4. Butlletí de mesuraments.

4.1 El butlletí de mesuraments redactat pel laboratori que hagi efectuat els assaigs ha d'incloure, com a mínim, les indicacions següents:

El nom del laboratori i l'adreça.

El nom i l'adreça del client.

Número d'ordre del butlletí de mesuraments.

Data de l'assaig.

Nom de l'operador.

Nom i signatura del responsable del laboratori.

Característiques de la munició (calibre, tipus i pes del projectil, lot, fabricant).

Condicions meteorològiques.

Característiques tècniques del sistema de mesurament (número del canó manomètric, transductor mecanoelèctric, sensibilitat del transductor introduït, indicació dels paràmetres seleccionats i el sistema de mesurament de la velocitat).

Les condicions climàtiques en què es van emmagatzemar els cartutxos abans de la prova.

Pressions i velocitats individuals.

Mitjanes de les pressions i velocitats.

Desviació quadràtica.

Explotació estadística.

Observacions relatives a anomalies eventuais en les condicions o en els resultats de les proves.

XXVI-16. Dimensions màximes dels cartutxos i míni-mes de les recambres.

Decisió presa en aplicació del paràgraf 1 de l'article 5 del Reglament.

Nous calibres.

Calibre	Date	Rev.	Tab.
---------	------	------	------

TAB. I

5,6 × 39	00-02-15		TAB I
6,5-284 Norma	00-02-15	00-04-19	TAB I
7 mm KM	99-09-01	00-02-15	TAB I
300 Rem. ULTRA Mag.	98-11-03	00-02-15	TAB I
7,82 Warbird	00-02-15		TAB I
376 Steyr	99-01-20	99-04-20	TAB I
450 Rigby	00-02-15		TAB I
12,7 × 70 (500 Schüler)	98-01-27	99-04-20	TAB I
50 Browning	95-05-31	99-04-20	TAB I
500 Jeffrey	99-01-12	00-02-15	TAB I

TAB. II

8 mm 348 Win	99-03-16	00-02-15	TAB II
9 × 53 R	99-03-23	99-04-20	TAB II

TAB. III

7 mm STW	00-02-15		TAB III
----------	----------	--	---------

TAB. IV

22 PICRA	99-03-15	99-04-20	TAB IV
260 PICRA	99-03-15	99-04-20	TAB IV

Calibre	Date	Rev.	Tab.
30 PICRA	99-04-20		TAB IV
44 Colt	00-02-15		TAB IV
45 S & W Schofield	00-02-15		TAB IV

TAB. VI

357 KRAKEN	99-11-01	00-02-15	TAB VI
------------	----------	----------	--------

TAB. VII

32 RUS	99-04-20		TAB VII
--------	----------	--	---------

TAB. X

11,6 SAFEGOM	96-03-19	99-04-20	TAB X
18 × 81	99-02-22	00-06-07	TAB X

XXVI-17. Dimensions màximes dels cartutxos i míni-mes de les recambres.

Decisió presa en aplicació del paràgraf 1 de l'article 5 del Reglament.

Calibres revisats.

Calibre	Date	Rev.	Tab.
---------	------	------	------

TAB. I

7,5 × 55 Suisse	84-06-14	00-02-15	TAB I
7,65 × 53 Argentine	84-06-14	99-04-20	TAB I
404 Riml. N.E. 1	84-06-14	00-02-15	TAB I

TAB. II

5,6 × 61 R SE v.H.	84-06-14	99-04-20	TAB II
--------------------	----------	----------	--------

TAB. III

30-378 Weath.mag.	96-03-05	00-05-07	TAB III
-------------------	----------	----------	---------

TAB. IV

7,62 × 25 Tokarev	90-04-04	00-02-15	TAB IV
454 Casull	95-03-09	00-02-15	TAB IV

XXVI-18. Calibres verificadors de referència.

Decisió presa en aplicació del paràgraf 1 de l'article 5 del Reglament.

Taula 1 BR-5-A. Data 00.03.16.

Aquesta Decisió XXVI de la Comissió Internacional Permanent per a la Prova d'Armes de Foc Portàtils va entrar en vigor de manera general i per a Espanya el 15 de novembre de 2001, de conformitat amb el que estableix l'article 8, apartat 1, del seu Reglament.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 14 de gener de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

1693 *CORRECCIÓ d'errada a la Declaració del Govern espanyol relativa a l'article 41 del Pacte internacional de drets civils i polítics, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 19 de desembre de 1996. («BOE» 25, de 29-1-2002.)*

Havent advertit una errada en la Declaració del Govern espanyol relativa a l'article 41 del Pacte internacional de drets civils i polítics, adoptat per l'Assemblea

General de les Nacions Unides el 19 de desembre de 1996, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 290, de 4 de desembre de 2001, i en el suplement en català número 1, d'1 de gener de 2002, es procedeix a fer-ne la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 3, 1a columna, en los dos primers paràgrafs, en la data del Pacte, on diu: «19 de desembre de 1996», ha de dir: «16 de desembre de 1966».

MINISTERI DE MEDI AMBIENT

1697 REIAL DECRET 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocador. («BOE» 25, de 29-1-2002.)

La Directiva 1999/31/CE, del Consell, de 26 d'abril, relativa a l'abocament de residus, estableix un règim concret per a l'eliminació dels residus mitjançant el dipòsit en abocadors. Configuren les línies bàsiques de la seva regulació la classificació dels abocadors en tres categories, la definició dels tipus de residus acceptables en cada una de les categories esmentades, l'establiment d'una sèrie de requisits tècnics exigibles a les instal·lacions, l'obligació de gestionar els abocadors després de clausurar-los i una nova estructura i imputació dels costos de les activitats d'abocament de residus.

Espanya és un dels països europeus en què, en gran percentatge, s'utilitza l'abocador per a l'eliminació dels residus. L'existència d'abocadors incontrolats i les obligacions imposades per la normativa comunitària justifiquen l'adopció d'aquest Reial decret que incorpora al dret intern la Directiva 1999/31/CE.

En el marc de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, i altra normativa aplicable, particularment la legislació sobre prevenció i control integrats de la contaminació, aquest Reial decret estableix el règim jurídic aplicable a les activitats d'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocadors. Així mateix, delimita els criteris tècnics mínims per dissenyar-los, construir-los, explotar-los, clausurar-los i mantenir-los. També aborda l'adaptació dels abocadors actuals a les exigències del Reial decret i els impactes ambientals que s'han de tenir en compte en la nova situació.

Entre les disposicions de caràcter general s'inclouen les definicions recollides a la Directiva que es transposa, i s'exclouen aquelles el concepte de les quals reproduceix la Llei 10/1998, perquè es considera que la reiteració no és necessària per a l'aplicació de la norma concreta. Això no obstant, aquest Reial decret regula l'emmagatzemament de residus i estableix un termini inferior al que preveu amb caràcter general la Llei de residus, per als casos en què es tracti de residus diferents dels peril·losos i l'activitat es porti a terme amb caràcter previ a l'eliminació, d'acord amb la Directiva i fent ús de l'habilitació expressa que estableix l'article 3.n) de la Llei esmentada. De la mateixa manera, l'article 19.4 de la Llei 10/1998 habilita el Govern per establir per la via reglamentària les normes reguladores de les instal·lacions d'eliminació de residus.

D'acord amb la Directiva 1999/31/CE, els abocadors s'han d'incloure en alguna de les categories següents: abocadors de residus peril·losos, abocadors de residus no peril·losos i abocadors de residus inerts. Atès el caràcter

de normativa bàsica d'aquest Reial decret, aquesta classificació s'ha d'adoptar a tot el territori nacional, amb independència de les subclassificacions que puguin establir les comunitats autònomes. Així mateix, s'identifiquen els tipus de residus acceptables en les diferents categories d'abocadors, i es prohibeix expressament l'admissió de determinats residus.

La creació, l'ampliació i la modificació d'abocadors estan sotmeses al règim d'autoritzacions de les activitats d'eliminació de residus que preveu la Llei 10/1998 i, si s'escau, al que estableix la legislació sobre prevenció i control integrats de la contaminació. En tot cas, s'han d'observar les obligacions exigides per la normativa sobre impacte ambiental.

Així mateix, es delimiten els requisits mínims de les sol·licituds d'autorització, les comprovacions prèvies que han de fer les autoritats competents i el contingut d'aquella. L'autorització per a abocadors de residus peril·losos conté l'obligació del seu titular de subscriure una assegurança de responsabilitat civil i el dipòsit d'una fiança, segons el que preveu l'article 22.2 de la Llei de residus. L'autorització per a abocadors de residus diferents dels peril·losos està condicionada al que determini la legislació estatal sobre residus en matèria de constitució d'assegurança de responsabilitat civil i prestació de fiances o altres garanties equivalents.

L'assegurança de responsabilitat civil cobreix el risc pels possibles danys causats a les persones i al medi ambient, i mitjançant la prestació de la fiança el titular respon del compliment de totes les obligacions que davant l'Administració derivin de l'exercici de l'activitat.

Per una altra part, de conformitat amb el que estableix la directiva que s'incorpora, la quantitat que s'ha de percebre per l'eliminació de residus en abocador ha de sufragar necessàriament tots els costos de l'activitat, inclosos els costos de projecte, construcció, explotació, clausura i manteniment de l'abocador. D'aquesta manera es pretén que l'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocador, el preu actual del qual és, de mitjana, molt inferior al cost real del procés i comparativament més baix que l'exigut per altres tècniques de gestió més respectuoses amb el medi ambient, com ara la reutilització o la valorització mitjançant reciclatge, compostatge, biometanització o valorització energètica, s'utilitzi únicament per a aquells residus per als quals actualment no existeix tractament o per al rebuig de les alternatives prioritàries de gestió esmentades.

Així mateix, es configuren una sèrie de mecanismes, tant per a l'admissió de residus als corresponents abocadors com per al control i la vigilància d'aquests durant la fase d'explotació, clausura i manteniment posterior.

Aquest Reial decret té la consideració de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, d'acord amb l'article 149.1.23a de la Constitució, i per a la seva elaboració han estat consultats les comunitats autònomes, els ens locals i els agents econòmics i socials interessats.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre de 2001,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquest Reial decret és establir un marc jurídic i tècnic adequat per a les activitats d'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocadors, mentre en regula les característiques i la gestió i l'explotació correctes, tot això tenint en compte el principi de jerarquia en la gestió de residus que recull l'article 1.1 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, i amb la finalitat de protegir la salut de les persones i el medi ambient.